

Can Valls

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat de Batlle, 7 - Carretera BV-5101, km. 3,2 - Zona de Dosrius
Emplaçament Amb accés des del km. 3,2 de la BV-5101, sota la urbanització de Can Valls, a la que dona nom
Alçada: 186m

Coordenades:

Latitud: 41.60239
Longitud: 2.42303
UTM Est (X): 451920
UTM Nord (Y): 4605792

Classificació

Número de fitxa 08075-72
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII/XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 1763526DG5016S

Fitxes associades:

[Casa Carmona](#)
[Casa Estaun](#)
[Casa Herrera](#)
[Casa Sagué](#)
[Casa Traveria](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat

Descripció

Masia aïllada formada per diversos cossos adossats que li proporcionen una planta rectangular. Tots els cossos són de planta rectangulars, amb les cobertes reformades d'un i dos vessants, i estan distribuïts en planta baixa i pis. La façana principal, orientada a ponent, presenta obertures rectangulars emmarcades amb el mateix revestiment que cobreix les parets. Destaquen dues finestres del pis superior, amb els ampits de pedra motllurats, i un balcó simple amb la llosana motllurada i la barana de ferro. A l'extrem de migdia de la façana hi ha un porxo a la planta baixa cobert per una galeria tancada al pis, amb finestrals d'arc rebaixat decorats amb plafons geomètrics a la part superior i inferior. La part superior de la façana conserva l'antiga línia del vessant de la coberta. La façana de migdia presenta una galeria oberta d'arcs de mig punt a la planta baixa i una terrassa davantera al nivell d'aquesta planta. Aquest espai està tancat amb una destacable porta de ferro entre pilars d'obra, profusament decorada. Al pis hi ha senzilles finestres rectangulars i un destacable rellotge de sol. El parament està coronat per una motllura rectilínia i un plafó d'obra que amaga la coberta. La resta d'obertures de la construcció tenen les mateixes característiques tipològiques que les anteriors. La construcció presenta els paraments arrebossats i emblanquinats. Davant de la façana de ponent hi ha una era bastida amb cairons de perímetre corb, delimitada per un mur de poca alçada de paredat. També destaca la balaustrada que delimita el pati i el separa del camí d'accés a la masia i a la urbanització. A la banda de tramuntana de la construcció hi ha un conjunt aïllat d'edificis auxiliars. També cal destacar una darrera construcció situada al nord-oest de la masia.

Observacions:

L'accés a la masia i a la urbanització es fa per una camí delimitat amb plàtans a banda i banda.

Història

La primera referència documental de la masia apareix en una llibreta que passava revista de les terres i vinyes de Dosrius i Canyamars, datada l'any 1779. En ella hi consten diversos propietaris que tenien un troç de vinya a la "Casa Vals". Posteriorment, en les "Llibretes per cobrar lo reial cadastre de dosrius y cañamas del primer ters de 1786", i també en les posteriors fins l'any 1792, hi consta l'edifici de nom "Casa den Balls". Temps després, ja al segle XIX, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. Posteriorment, segons una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, l'any 1897 pareix una casa anomenada "Valls" dins del veïnat de Dosrius. Així doncs, és probable que la data present al rellotge de sol (1897) faci referència a una ampliació de la masia original. L'edifici fou propietat de la família Fradera des de finals del segle XIX i fins a mitjans del segle XX. Eren uns grans terratinents i tenien altres propietats com les masies de can Llibre de Pagès, can Canyamars o can Guitart. Aquesta família també eren els propietaris de les serres que hi havia sota la masia, al marge de la carretera, i de les que encara se'n conserven les seves runes. Hi feien llenya i carbonet entre d'altres, i varen donar feina a gran part de la població. L'any 1964, la masia fou venuda als promotors de la urbanització de Can Valls. Fins l'any 2000 hi hagué masovers a la masia, que en l'actualitat és propietat de la Comunitat de Propietaris de la Urbanització de Can Valls.

Bibliografia

ALBERT, Esteve (1989). La guerra civil a Canyamars (1936-1950)...i els senyors de Barcelona. Argenton: L'Aixernador, p. 32. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.03/083. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.

